

СЕКЦІЯ «СТРАХОВИЙ ЗАХИСТ ПІДПРИЄМНИЦТВА ТА ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОЇ АГРЕСІЇ»

Крижова В. А.,

здобувачка вищої освіти обліково-фінансового факультету
Науковий керівник – **Мікуляк К. А.**, асистент кафедри фінансів, банківської
справи та страхування,
Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв

ОСОБЛИВОСТІ СТРАХУВАННЯ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ

Сучасне сільськогосподарське виробництво є однією з найбільш ризикованих галузей підприємницької діяльності. Аграрний сектор є основою соціально-економічного розвитку країни, оскільки забезпечує потребу у продовольстві. Ефективність сільськогосподарського виробництва залежить від розвитку інфраструктури аграрного ринку, а страховий ринок є важливою складовою цього процесу. Сьогодні страхування є необхідним інструментом для захисту фінансових інтересів селян на всіх етапах виробництва, переробки та реалізації сільськогосподарської продукції [1].

На жаль, рівень розвитку аграрного страхування в Україні не є належним. З прийняттям Закону «Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою», фінансування на його реалізацію не було передбачено. Однак, існує проєкт, який сприяє розвитку агрострахування в Україні. Застосування страхових продуктів у сільському господарстві допомагає знизити ризики та забезпечити доступ до фінансування для аграрних виробників [2].

З одного боку, страхування в галузі сільського господарства вважається корисним і технологічно доцільним методом стабілізації виробництва та доходів сільськогосподарських виробників. Воно спонукає їх активно керувати своїми ризиками, сприяє впровадженню передових технологій управління господарством та ефективному цільовому використанню бюджетних коштів порівняно з непередбаченими катастрофічними виплатами, а з іншого боку, ризики у сфері сільського господарства є взаємозалежними, що означає, що їх вплив часто поширюється на багато господарств одночасно. Наприклад, зниження цін на продукцію негативно впливає на велику кількість господарств одночасно. Падіння цін на худобу та свиней впливає на всіх виробників цих продуктів. Зниження цін на пшеницю спричиняє аналогічне падіння цін на багато зернових культур та олійних культур [3].

Виробники первинної сільськогосподарської продукції, які користуються агрострахуванням, стикаються з конкуренцією на світовому ринку і мають низьку дохідність. Це вимагає встановлення прийнятних тарифів на агрострахування. У ситуації, коли ризики в сільському господарстві є

висококорельованими та можуть впливати на багато виробників одночасно, важливо розподіляти збитки за часом і географічно. Крім того, для створення повноцінної системи страхування сільськогосподарських ризиків необхідно витратити достатньо часу, особливо якщо вона має охоплювати всіх виробників, усі регіони та всі культури, деякі з яких страхувати складніше, ніж інші. Для досягнення ефективності, плановані ініціативи у сфері агрострахування та потенційна «катастрофічна» допомога держави повинні бути інтегровані в національні програми розвитку сільського господарства та застосовуватися в комплексі [4].

Страховий захист сільськогосподарського виробництва є найефективнішим способом забезпечення стабільності та розвитку аграрного ринку. У сучасних умовах ринкових відносин, забезпечення фінансової стабільності для господарських суб'єктів стає критично важливим. Завдяки страхуванню, підприємства та підприємці можуть знайти шляхи для вирішення фінансових проблем, особливо при обмежених оборотних коштах. У сільському господарстві держава та ринок не завжди можуть забезпечити достатні фінансові ресурси для господарюючих суб'єктів, тому страхування є об'єктивною економічною необхідністю [5].

Проблеми, що виникли у національній економіці, особливо в галузі фінансів, мають прямий вплив на сферу агрострахування. Недостатні обсяги страхування можуть бути пояснені недостатнім фінансуванням від виробників сільськогосподарської продукції. Сучасний етап розвитку системи аграрного страхування потребує комплексного підходу до його удосконалення, що містить визначення та закріплення у законодавстві форм взаємодії трьох основних учасників аграрного страхування – сільськогосподарських виробників, страховиків та уряду. Економічні розрахунки та позитивний досвід з інших країн підтверджують, що оптимальним способом підтримки аграрного сектору є зниження вартості страхових премій для фермерів, надання субсидій та залучення державного перестрахування.

Таким чином, для створення сприятливого середовища для розвитку системи страхування сільськогосподарських ризиків необхідно вдосконалити законодавство. Аграрне страхування унікальне порівняно з іншими видами страхування, тому потрібно прийняти спеціальний закон про страхування сільськогосподарських ризиків та внести зміни до існуючих законів, що стосуються різних аспектів агрострахування, включаючи державну програму підтримки у формі зниження страхових премій в аграрному страхуванні.

Список використаних джерел:

1. Шляхи розвитку агропромислового сектору України. *Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського*. URL: <http://surl.li/ssdgo>.
2. Закон України Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою. *Верховна Рада України*. URL: <http://surl.li/lbjgn>.

3. Алескерова Ю. В. Монографія Розвиток сільськогосподарського страхування: теорія, методологія, практика. *Вінниця ФОП Рогальська І. О.* 2015. 370 с.
4. Проект розвитку агрострахування в Україні. URL: <http://surl.li/ssdht>.
5. Колесник В.М., Тиха Р.О. Агрострахування як основний інструмент управління ризиками при вирощуванні сільськогосподарських культур. *Ефективна економіка*. URL: <http://surl.li/ssdit>.
6. Сіренко Н. М., Мікуляк К. А. Страховий захист суб'єктів аграрного сектору в умовах ринкового середовища. Фінанси, банківська система та страхування: стан, проблеми та перспективи розвитку в кризовій економіці України: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (02-03 березня 2020 р.). *ДДАЕУ*. Дніпро, 2020. С. 90-92.